

Revolucija v Mehiki. V Mehiki je izbruhnila zadnje dni revolucija, ki je imela skrajno lepe uspehe napram sedajnim vladnim nasilnežem. V rokah ustanov so že bila nekatera važna mesta in železniška križišča. Poveljstvo nad vladnimi četami je prevzel bivši predsednik znani Calles. Po najnovejših poročilih je revolucionarno gibanje v glavnem zatrto in se gibljejo vstasi samo še v severnih delih države. Ako je dosegla mehikanska vlada res popolno zmago nad uporom, bodo mehikanski katoličani izpostavljeni novim preganjanjem.

Svet Društva narodov je imel pretekli teden zasedanje v Ženevi. Za to zasedanje je vladalo veliko zanimanje, ker je bila napovedana razprava o varstvu narodnih manjšin. To razpravo sta povzročila nemški zunanji minister dr. Stresemann in zastopnik ameriške Kanade pri Društvu narodov Dandurand s svojimi predlogi o postopanju s pritožbami narodnih manjšin. V razpravi o narodnem manjšinskem vprašanju so poleg imenovanih dr. Stresemanna in Danduranda na zborovanju tudi govorili zunanji minister Poljske grof Zaleski, Anglije lord Chamberlain in Francoske Briand. V Ženevi so takoj uvideli, da Nemci izrabljajo vprašanje o varstvu narodnih manjšin za to, da utrdijo nemški položaj ter pomnožijo nemški vpliv po raznih državah, zlasti po slovanskih, kjer so nemške manjšine precej močne. Če pa so Nemci v položaju, da bi morali slovanski manjšini dati njene pravice, pa tega nočejo storiti. To velja zlasti za Koroško, kjer nemška večina neusmiljeno tlači slovensko manjšino. Stališče slovanskih držav glede na narodno-manjšinsko vprašanje je dobro tolmačil in spretno branil poljski zunanji minister grof Zaleski. V tem vprašanju postopajo vzajemno države male antante: Jugoslavija, Čehoslovaška in Rumunija, s Poljsko in Grčijo. Dejanski uspeh razprave pred svetom Društva narodov v Ženevi je bil ta, da se je izvolil odbor trojice: Chamberlaina, Španca Quinonesa in Japonca Adachi-a-ki bode vse predloge o varstvu narodnih manjšin proučil ter sestavil o tem poročilo za zasedanje Društva narodov v mesecu juniju.

Prejšnji ameriški predsednik Gooldge.

Novi predsednik Zedinjenih držav v Ameriki Herbert Hoover.

brodelno društvo. Bog sam pa jo je še vrhu tega vzel v svojo šolo, v kateri naj bi se še bolj usposobila za delo usmiljenja med bolniki in siromaki. Njen mož je namreč štiri leta pred smrtjo precej težko zbolel in je bil skrajno v svoji boleznini silno nemiren in nepotrpežljiv. Ljubeča žena mu je skazovala še tem več zvišene in posvečene ljubezni, bila je z njim tako prijazna in potrpežljiva, tako ga je znala tolažiti, da se je mož polagoma čisto umiril in vdal v božjo voljo ter je naposled umrl vzgledne krščanske smrti.

Svojega edinega sina je tako izvrstno vzgojila, da je kmalu dobil odlično službo. Sama pa se je hotela čisto žrtvovati za reveže in bolnike. Da bi bila za to lepo delo čisto prosta, se je zavezala z obljubo, da hoče ostati vdova in ne več stopiti v zakon. Kmalu je prišla v stik s sv. Vincencijem Pavelskim, velikim apostolom krščanske ljubezni, ki je bil od tistega časa naprej njen duhovni vodnik. Pod vodstvom sv. Vincencija se je njeno srce še bolj vnelo za usmiljenost in dobrodelnost, in hotela se je enkrat za vselej z obljubo zavezati, da bo vse življenje posvetila delom krščanske ljubezni. Sv. Vincencij tega ni kar pustil, temveč jo je eno leto preskušal in šele po preteku tega leta je smela napraviti obljubo in sv. Vincencij jo je sprejel kot svojo sodelavko. Najprej jo je pošiljal ven na deželo k takoimenovanim »družbam krščanske ljubezni«. Tu je zbirala žene in dekleta ki so bile članice teh družb, jih je podučevala, kako je treba streči bolnikom in jim pomagati, zraven pa jih je s svojo toplo besedo znala navdušiti, da se začele vršiti svojo lepo nalogo. Ustanovila je veliko takih družb na novo, nazadnje tudi v Parizu, kjer je bila bedna še večja in pomoč še nujnejša kakor na deželi.

Kmalu pa se je pokazalo, da članice teh družb ne zmorejo vsega dela, ki je bilo potrebno v službi bolnikom. Sveti Vincencij je sprevidel, da so potrebne strožnice, ki bi proste vseh drugih skrbi in opravkov, se žrtvovale edino postrežbi bolnikom. Ponudilo se mu je za to nekaj kmečkih deklet. Da bi se vzgojile k pravi pobožnosti in milosrčnosti, in da bi se naučile pravilno streči bolnikom in da bi bile vedno pripravljene za to službo, je sv. Vincencij ta dekleta združil v cerkveno družbo, njim na čelo pa je postavil Ludoviko Marijak. Tako se je leta 1633 v hiši blažene Ludovike začela družba hčera krščanske ljubezni ali usmiljenih sester.

Družbi se je kazalo vedno več nalog in dela. Sv. Vincencij jim je nalagal eno delo za drugim: oskrbovanje kaznjencev, skrb za kužne bolnike, strežba ranjenim v vojski, nego ubogih pariških najdenčkov. Ni še preteklo mnogo let, in družba usmiljenih sester je uspešno delovala že na 30 krajih Francije. Vse je pa modro in ljubeznivo vodila mati Ludovika. Kako lepo je znala učiti in navduševati svoje duhovne hčerke! — »Vi iščete bolnike«, jim je pravila, »kakor je delal božji Odrešenik. Ali ste tedaj že pomislile, drage hčere, kaj se pravi delati to, kar je delal Bog? Ali ni potrebno, da ste radi tega popolne, pra-

ZA NEDELJO

Ludovika Marijak.

Spominski dan 15. marea.

Narodila se je Ludovika leta 1591 iz staroslavne francoske plemiške rodbine. Ker ji je dobro mater zelo zgodaj pobrala smrt, je bila vzgojena v samostanu. Vzgoja je bila zelo skrbna in je šla za tem, da se je deklica izobrazila v raznih znanostih, veliko bolj pa se je gledalo na plemenitost duše in na krščansko življenje. Ta skrbna vzgoja je imela pri doraščajoči Ludoviki take uspehe, da jo je oče v svojem testamentu imenoval »svojo največjo tolažbo na zemlji, dano mu od Boga za uteho v bridkostih življenja.«

Ko je prišel za Ludoviko čas, da bi si izbrala svoj stan, je najprej imela željo in namen stopiti v samostan kapucink.

Nek preudaren redovnik pa, ki ga je vprašala za svet, je bil mnenja, da je preslabotnega zdravja in ji je rekel: »Mislím, da ima Bog z vami druge namene.« Ludovika je poslušala in je čez nekaj časa stopila v zakon s kraljevim tajnikom Antonom Le Gra, ki je bil iz družine, v kateri so na poseben način izvrševali dela krščanske ljubezni in usmiljenja.

Ker je bila že sama zelo usmiljenega in dobrotljivega srca in ko je še prišla v družino, kjer je milosrčnost bila družinska navada, se je mlada gospa čisto posvetila krščanskemu usmiljenju. Ne da bi zanemarjala svoje domače dolžnosti, je obiskovala bolnike po vsej soseščini, jim je donášala hrano in zdravila, jim je postiljala postelje, jih tolažila, jih pripravljala na sprejem sv. zakramentov in skrbela za dostojen pogreb. Da bi lahko omilila tem več bede, je še tudi druge gospe navduševala za usmiljenost in je ustanovila nekako do

vi angeli v mesu?« Ko je družba že dolga leta delovala in sijajno prestala preskušnjo, je Ludovika prosila sv. Vincencija, da je prosil za njena pravila cerkvenega dovoljenja. 8. avgusta 1655 je bila družba od Cerkve priznana in slovesno ustanovljena, Ludovika pa bila določena za njeno predstojnico za ves čas njenega življenja. Pet let je še nosila to breme. 15. marca 1660 je umrla, stara 68 let. Njen zadnji blagoslov usmiljenim sestram se je glasil: »Drage sestre, jaz prosim Boga, da bi vam dal stanovitnost v vašem poklicu, da mu služite tako, kakor zahteva od vas. Trudite se, da zvesto skrbite za uboge! Glejte posebno na to, da živite skupaj v edinosti in pristrčnosti!« Blagoslov umirajoče matere Ludovike je res spremeljal ustanovo usmiljenih sester. Šteje sedaj 40.000 sester, ki po vseh delih sveta lajšajo gorje, ki ga je toliko na svetu. Ludoviko pa je papež Benedikt XV. dne 8. majnika 1920 prištel blaženim.

Kaj ne, kako lepo je tako življenje, ki ga je živela blažena Ludovika, življenje, ki je delilo samo dobrote, ki je obri salo toliko solz, olajšalo toliko bridkosti, toliko duš potolažilo in jih rešilo tu di za večnost. Koliko hvaležnosti, koliko blagoslova je spremljalo to življenje! Daj Bog, da bi bilo tudi med nami veliko tega duha! S ponosom smemo reči, da je že veliko plemenitih deklet našega ljudstva stopilo v stopinje blažene Ludovike in so v družbi usmiljenih sester posvetile svoje življenje postrežbi bolnikov in skrbi za uboge. Daj jim Bog še veliko naslednic in posnemovalk!

A naj bi prišlo veliko tega duha tudi v naše vsakdanje življenje! Ležijo po naših hišah bolniki, leta in leta priklenjeni na bolniško postelj. Naj bi v vsaki taki hiši bil pa tudi duh ljubezni, ki skrbi za takega uboga človeka, ki mu streže, gleda na snago, mu krajša čas, mu s prijazno in dobro besedo lajša trpljenje. Žalostno bi bilo, če bi tak bolnik v svoji domači hiši, sredi med svojci bil kakor tujec. Še nekaj bi rad omenil. — To so naši občinski ubogi. Po mnogih občinah še morajo taki stari, obnemogli in bolehnii ljudje od hiše do hiše. Čas bi že bil, da bi se ta način skrbi za uboge odpravil. A dokler še mora biti, naj bi tudi ti siromaki bili deležni krščanske ljubezni. Kako hudo je, če se mora tak človek že ves slaboten in bolehen, včasih v najslabšem vremenu čisto sebi prepuščen vleči do prihodnje hiše, če mu tam pokažejo, kako jim je v nadlego, če mora ves zapuščen ležati kje na mrzlem, v umazanem perilu, poln mrčesa, če se mu niti na zadnjo uro ne oskrbi duhovna pomoč, da ima konec kakor kaka žival. Take stvari bi dajale slabo spričevalo našemu krščanstvu. Krščanska ljubezen naj bi se tudi teh ubogih usmilila, jim pripravila življenje, ki je človeka vredno, da še več, jim pokazala, da jih krščansko občestvo smatra za svoje brate. Čim več ljubezni in usmiljenja bode mo v življenju skazovali, tem lažje bomo ob smrtni uri gledali nazaj!

Krščanska dobrodelnost v Avstriji. — Da dobrodelnosti in podpiranje siromakov ni samo delo za ženske, dokazuje

jo takoimenovane Vincencijeve konference. Njihov ustanovitelj in prvi organizator je bil Friderik Ozanam. Te konference so društva, kojih člani so moški. Njihova naloga je, da se brigajo za uboge in bolane, jih obiskujejo, jih podpirajo, nabirajo za nje milodare. V Avstriji so imeli leta 1927 154 takih konferenc, ki so podpirale 22.826 ubožcev in razdelile med nje 4.960.000 Din. Gotovo veliko delo, za katerim pri nas precej zaostajamo!

Ljubezen v besedi in dejanju! Ruski boljševiki veliko govorijo o tem, kako da hočejo ubogim ljudem pomagati, ktere da pomagajo vere, predvsem katoliška, izmzgavati in tlačiti. Kako izgleda ta pomoč komunizma in izmzgavanja s strani krščanstva in dejanju, kaže sledeči slučaj. V Berlinu je ruski poslanik Krestinsky napravil sijajno pojedino. Povabljenih je bilo nad sto gostov. 21 slug v krasnih livrejah jim je streglo. Jedi so imeli 11 vrst, pili so 7 vrst vina in 4 vrste likerjev. Posoda je bila iz starega dragocenega porcelana, namizno orodje iz srebra. Tako je gostil komunistični poslanik, med tem ko na Ruskem vlada bridko pomanjkanje in zopet vpeljujejo krušno karto. — Skoro v istem času pa je ležal v Berlinu na mrtvaškem odru katoliški duhovnik dr. K. Sonnenschein, ki je tisočem in tisočem pomagal v dušni in telesni bedi in je umrl, ker je predčasno izčrpal svoje moči v delu za svojega bližnjega. Tako govori dejanja o pravi ljubezni!

Novodobna vzgoja. Na železnici. V zadnjem hipu vstopijo v vagon mati s triletnim fantkom in mlada deklica. Da je bilo to bitje, v kratkem krilu, obleki brez rokavov, sploh mati, se je dalo spoznati iz imen, ki jih je dajal fantek tej ženski. Deček se je začel igrati z jermenom pri oknu. Mati mu je to prepovedala. Fant se za to ni zmenil nič. Še večkrat je opominjala mati, nazadnje je pa zapelo prav krepko po dečkovih roki, narkar so že vsi drugi dolgo čakali. A takoj se je vidilo, da fant takih reči ni navajen, kajti zagrabil je jermen in udaril z njim prav krepko materi v obraz. Mati in mlada teta sta se kazali sicer silno ogorčeni in sta trdili, da se je fantek tega navadil med slabo vzgojenimi otroki. Potniki pa so dobro vedeli, da je bilo to le sad ničvredne vzgoje slabo vzgojene matere. In koliko take vzgoje našega prihodnjega rodu se nam obeta, če človek malo opazuje toliko naše doraščajoče mladine!

NAŠA DRUŠTVA

ORLOVSKA AKADEMIJA V »UNI-ONU« V MARIBORU. Mladina in stari, mladi in stari, se vesele orlovske akademije, ki se vsako leto vrši na Jožefovo, dne 19. marca, ob 20h v »Unionu«. Čisto prav! Saj ni nobene druge prireditve tako pester kakor je orlovska. Vso mladino lahko vidiš na orlovski pozornici, od najmlajšega Orliča in Orličice, ki se povzpeljata še komaj nad detinsko dobo, pa do stasitih mladeničev in nežnih mladenk. Spored le-

tošnje orlovske akademije obsega izbrane točke.

Krščanska ženska zveza ima v nedeljo, dne 17. marca v stolnici zjutraj ob šestih svojo velikonočno pobožnost. Najprej bo pridiga, potem sv. maša in sluzna sv. obhajilo. Članice in podporni člani se najprijazneje vabijo, da se te skupne pobožnosti v najobilnejšem številu udeležijo!

Slovenjgradec. Koroško orlovsko okrožje v Slovenjgradcu priredi na praznik Sv. Jožefa, to je v torek, dne 19. marca 1929 ob pol 4. uri popoldne v dvorani hotela Goll v Slovenjgradcu svojo prvo telovadno akademijo z zelo pestrim sporedom.

Ptuj. Kakor smo poročali, ima telovadno društvo Orel v Ptujju II. lastno akademijo na Jožefovo dne 19. marca, ob treh popoldne. Pripravljene so prav lepe točke. Sodeluje orkester, mestne godbe. Naj ne ostane noben fant, nobena deklica, ne oče in ne mati ta dan doma. Pridite vsi v obilnem številu, ne bo vam žal! Fant, deklica, ne bodi mevža- ampak vsi na akademijo Orela v Ptujju! Torej ne pozabi, bodi mož beseda ter na Jožefovo na svidenje!

Središče ob Dravi. Sedma telovadna akademija tukajšnje orlovske mladine se vrši v nedeljo, dne 17. marca, ob pol osmih zvečer v Društvenem domu.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Tukajšnja orlovska mladina stopi na plan na Jožefovo, dne 19. marca. Proslavljala bo svoj orlovski praznik. Pridite gotovo vsi, začetek točno ob treh popoldne.

Sv. Jurij ob južni žel. Za Prosvetno društvo so lansko leto darovali: Zveglar Jože 100 Din, kaplan Drvodol Alojzij 100 Din, Polak Andrej 50 Din. Vsem iskrena hvala in želimo obilno posnemovalcev! — Člani se prav pridno vpisujejo. Saj je tudi mala članarina 10 Din letno. Želeti bi bilo, da bi ne bilo družine, ki bi ne bila član našega društva. Samo želeti bi bilo in prositi, da se knjige varujejo in tudi nazaj prinesejo!

NOVICE

Romanja. Prosvetna zveza priredi letos sledeča romanja: 1. Tretje romanje v Lurd, od 21. aprila do 1. majnika. Odhod iz Ljubljane dne 21. aprila zjutraj. Stroški za III. razred vožnja, hrana in stanovanje znašajo 2900 Din. Priglasiti se je treba za to potovanje do 21. marca. Potovanje se vrši, ako se priglasijo vsaj 20 izletnikov. 2. Jubilejno romanje v Rim. Letos praznuje sv. Oče Pij XI. zlato mašo in sicer dne 22. decembra. Ob tej priliki se bo poklonilo tudi odposlanstvo Slovenije, na čelu prevzvišeni gospod knezoškof dr. Anton Jeglič in prevzvišeni knezoškof dr. Karlin. Ker je potovanje namenjeno le udeležbi pri zlati maši, zato je odhod iz Ljubljane dne 16. decembra, prihod v Rim dne 18. decembra, odhod iz Rima dne 22. decembra in prihod v Ljubljano dne 23. decembra na zvečer. Vožnja III. razred brzovlaka, hrana in stanovanje za vse dneve znaša 1600 Din. 3. Tretje romanje na sv. Višarje bo dne 3. in 4. avgusta. Posebni vlak odpelje iz Ljubljane dne 3. avgusta zjutraj in se vrne v Ljubljano dne 4. avgusta popoldan. Cena železnice Ljubljana-Žabnica in nazaj stane 75 Din.

Mariborskim dobrovoljcem! Po zakonu o dobrovoljcih je upravičen samo le gospod minister vojske in mornarice za izdajo dobrovoljskih legitimacij. Vsi tje-